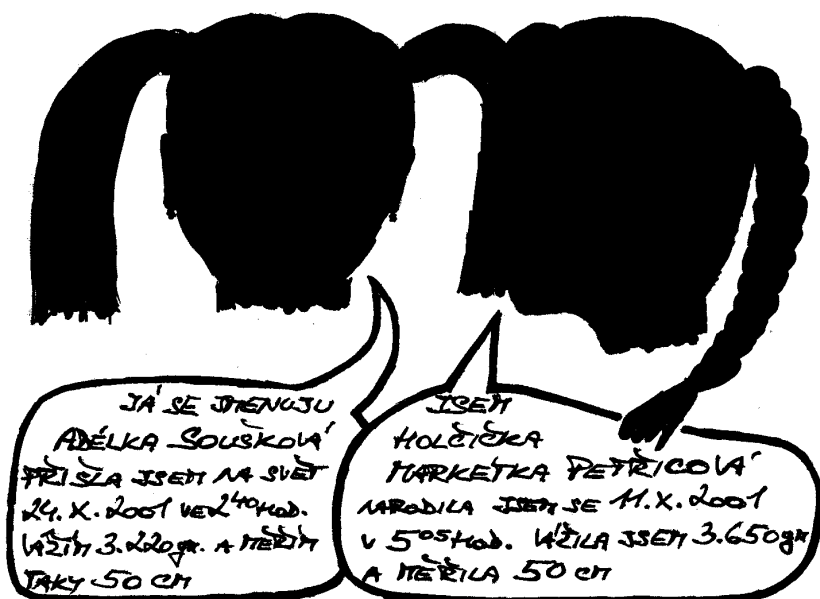

Vlčovník

OBČASNÍK WOODCRAFT. KMENE VLKŮ

91
2001
říjen

....a celý kmen Vlků Vám přeje hodně zdraví, štěstí a lásky nejen od maminek.

Obsah tohoto čísla

Minigolf	2
Září na brněnských schůzkách	2
Výprava za poznáním Pavlovických Vlků	3
Eldorado pohledem někoho jiného	5
Jak jsme našli Jožkův batoh	6
Znovu schůzky ve Velkých Pavlovicích	9
Náčelnictvo kmene zasedá	9
Návštěva u starých Keltů	10
Nejbližší program kmene	10

Minigolf

Starý Vlk

První brněnská schůzka v novém školním roce byla věnována minigolfu na známém hřišti Sokola Brno I na Kounicově ulici.

Desítka Vlků byla rozdělena do dvou kategorií (do 10 let a do 100 let). Počasí nám sice nepřálo tak jako na jaře, ale dosažené výsledky byly lepší než při jarním turnaji

Kategorie do 10-ti let :	1. Kuba (JH)	74 bodů
	2. Luky (JH)	78 bodů
	3. Mára	85 bodů
	4. Honza	86 bodů
	5. Běťka	93 bodů

Kategorie do 100 let	1. Starý Vlk (JH)	56 bodů
	2. Tři Drápky (JH)	63 bodů
	3. Trť'a (SG)	70 bodů
	4. Terka (O)	71 bodů
	5. Jožka	73 bodů

Na květen 2002 vyhlašují Vlci z Jelení Hory II. Turnaj v minigolfu o moravské víno. Přesný termín konání bude upřesněn během března 2002.

Září na brněnských schůzkách

Jana Š.

V září se babí léto nad očekávání, i přes modlitby, nedostavilo. Nepřízeň počasí nás zahrála do klubovny, ale my, odolní vůči všem splínům, jsme neklesali na duchu a věnovali se získávání činů.

Jednalo se o otisky listů. Děti byly rozděleny do skupinek a vydali se na lov spadaneho listí v parku. Potom měli za úkol listy nabarvit vodovkama z té strany, kde je výraznější žebrovní. Jistí nejmenovaní (Lucka, Blond'ák a já) byli však nabarveni víc než listí a to ze všech stran. Potom jsme tiskli listy (a naše prsty) na papír, kam se dodatečně dopsalo, co že to je za list. Na další schůzce se pokračovalo v tisknutí, hrály se hry a domlouvala výprava, kterou jsme příjemně uzavřeli měsíc září v Němčičkách.

Výprava za poznáním Pavlovických Vlků

(27.-28.9.2001)

Nancy

Jednu neděli v září se náčelnictvo rozhodlo, že volný pátek 28.9. něco podnikneme.

Ve čtvrtek 27.9.2001 vyrazilo 17 dětí a 4 dospělí z Brna vlakem do Bořetic, odkud nás čekala zhruba tříkilometrová únavná cesta tmou k Pavlovi S. do Němčiček. Tam na nás už čekal onen dotyčný mladý muž společně s Lád'ou, Pavlíkem, Skipim a Sašou. Večer proběhl minifotbal s pomocí mincí, holky versus kluci a po polívce pár klidných i neklidných písní.

Dospělí se přesunuli po večerní písni do 1.patra Pavlova superbejváku a rozumovalo se nad a o...

S Lád'ou jsem měla ještě noční hru pro starší-mladší, během které si všichni zúčastnění splnili čin z prvního světla (chůze). V Pavlovicích jsme se setkali ještě s Pípětem, který se postaral o naši cestu zpět do Němčiček. Ihned potom, co nás vysadil, se s námi rozloučil a opět se vydal na Brno! Všechny zúčastněné ovšem nezapomněl pozdravovat.

Ráno mělo proběhnout ve stylu „tíše a rychle pryč“, ale nějak to se trochu nepovedlo. V Eldorádu jsme se konečně setkali s Pavlovickou havětí a to až v ukrutném zápolení v super bojovce. Odplata proběhla několikrát a prostřídali se i hráči v družstvech.

Hrálo se tak dlouho než se uvařilo vynikající rizoto. Jen jeden jedinec se ho nezúčastnil, a proto pro příště:

Když se zařve „OBĚD!!!!“, tak běžte za zvukem a ne domů.

Ráno mělo proběhnout ve stylu „tíše a rychle pryč“

Bříáci se odebrali rychle zpět k Pavlovi pro věci a honem a rychle na vlak domů. V Eldorádu zůstalo ještě 7 Pavlovských dětí a 3 dospěláci, kteří se po marném hledání Pastelky nakonec odebrali domů taky.

Eldorádo pohledem někoho jiného

Veronika N.

V 17,30 hod. jsme měli sraz na nádraží. Vyjeli jsme okolo šesté hodiny. Celou cestu vlakem jsme blbli.

V Bořeticích jsme obdivovali celnici. Potom jsme šli 3 km k Pavlovi do Někčiček. Celej večer jsme blbli na zahradě.

Ráno jsme se sbalili, nasnídali a šli hrát bojovku. Při první hře jsme ztratili 5 holek. Našli jsme je teprve až jsme šli na dřevo. Potom jsme tuto hru hráli znovu. Ztratili jsme už jen jednoho kluka, který když se zavolal „oběd“, šel domů na oběd.

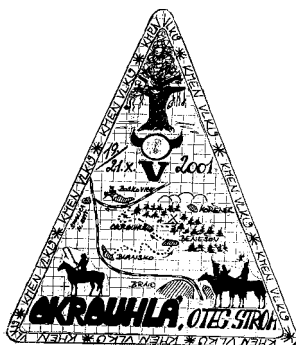
Nakonec jsme se naobědvali a vyrazili k domovu. Povedlo se. Do Brna už jsme přijeli všichni.

Jak jsme našli Jožkův batoh

(19.-21.10.2001)

Tři Drápky

Byla tmavá podzimní noc. Líná mlha se válela po střechách stavení i po rozpadlých opuštěných hrobech starého hřbitova u cesty. Z nového hřbitova pak problikávala světylka svíček na náhrobcích. Odněkud z lesa se ozýval křik nočních ptáků.

Touto ztichlou Benešovskou nocí se po silnici směrem na Okrouhlu ploužilo 16 tajuplných postav. Do šera noci vydávali velmi prapodivné zvuky: „Bůů!!!“, „Já už nemůžuuu!“, „Mě ten batoh hrozně řeže!“, „Bůů, já už dál nejduůůů!“, „Šlap nebo tě tu fakt nechám!“,

„Néééé!“.

V tom se v dále objevilo světylko, ostrůvek naděje pro všechny zoufalce. Tam, ano tam už to bude! Tam ty prokleté batohy plné zbytečných věcí navíc určitě zahodíme!

A opravdu. Světylko bylo čím dál blíž a blíž, až najednou do tmy nějaký dětský hlásek vypískl: „Tady to znám! Tady je ta cesta dolů k nádrži, kam jsme se v létě chodili koupat!“.

A bylo to. Najednou děti připomínali hejno vrabců, kteří si právě oznamují velkou novinu. Akorát místo „čimčarara“ se ozývalo: „Vedle koho budeš spát?“ „Vedle Janičky!“ „Ne, vedle Janičky spím já!“ „Ale já nechci spát vedle kluků!!!!“, „Ticho, nekřič na celou dědinu nebo budeme spát všichni v lese“... .

Ale v lese jsme nespali. Ubytovali jsme se v sále Kulturního domu Okrouhlá, který svými prostory zaručoval každému „Vlčátku“ dostatečný výběh. Nejdříve nastalo tradiční rozbalování karimatek (byli mezi dětmi i takové, které nic nerozbalovaly, protože nic neměli) a určování zaléhacího pořádku. Poté nastalo krmení divé zvěře v podobě rybí pomazánky s čajíkem, popřípadě toho, co kdo měl z domu. Pak přišla na řadu Kimovka organizovaná Terkou a Verčou a taky zpívání s kytarou a spinkání.

Ráno jsme se probudili do pošmourného podzimního dne a jen velmi těžko se dalo odhadnout, jestli se to přes den „roztrhá“. Nejprve šel Pavel nakoupit chybějící ingredience pro večerní jídlo pro děti, které stihla zkonzumovat během pátečního večera Sova se svojí návštěvou v Brně.

Ale pak už jsme v plném počtu a plně polní vyrazili směrem k našemu tábořišti na Kořenci.

Program plný her měl jako obvykle připravený Vlk. Ale nejprve se muselo trochu pracovat. Přeskládat typiovky, zasadit pažitku, vyčistit studánku, přenést stříšku, Všechny malé děti tento prostoj v jejich programu ani nepostřehli, protože bylo pro ně strašně důležité jít se podívat, jestli potok ještě teče a starý tábořiště ještě stojí a horní ohniště nikdo nezasypal,....Prostě, jestli je všechno tak, jak bylo na táboře.

Ale najednou se do pracovního ruchu ozvalo: „Jééé, tady je Jožkův batoh! Fuj, ten je plesnivej! A jak smrdí!“ A nastalo velké divení a k nelibosti Trtě i vybalování a sušení interiéru batohu. Největší zážitek v plesnivém batohu poskytl plesnivý mobil, který obsahoval funkční neplesnivou SIM-kartu. Aspoň něco.

Ale pak už se sluníčko usmálo, poslední mlžné mraky odletěly a nastalo velké klání barevných družinek. K časově nejnáročnější disciplíně (a dost možná i k nejnáročnější vůbec) patřilo „Uvař si sám!“ Ale dopadlo to báječně! Všem družinkám se podařilo uvařit chutné a zdravotně nezávadné jídlo, které samozřejmě nejprve prošlo posuzováním poroty složené z Pavla a pro změnu zase z Pavla.

A pak zase hry a hry a hry (když si na některé vzpomenu, tak musím připomenout utrpení chudáka Jany Š., poznámka red.).

Ještě bych málem zapoměla na těch pár tun hříbků, které jsme museli v lese vysbírat, aby se do něj dalo vůbec vstoupit.

A byl večer. Zase takovej pošmournej, plnej mlhy. Sálem kulturního domu se nesla vůně čokolády rozpuštěné v rýžové kaši. A děti mlsaly. Dokonce si poručily, k mému údivu, uvařit druhý hrnec! Asi jim při sedané kopané a mnoha jiných večerních hrách v kulturáku pořádně vyhládlo.

S plnými břichy pak děti se zaujetím vydrželi zbytek večera poslouchat Vlkovo vyprávění o Woodcraftu, o Starovlcích, o plnění činů, o historii kmene a o všem kolem tohoto dění. Pár písniček na dobrou noc, „večerní hyena“ a spát a spát a spát.

Ráno bylo škaredě. Dopolední program se konal v sále. Velcí postavili „opičí dráhu“ z toho, co jim místní prostory poskytly a soutěžní klání mohlo začít. Přelez, přeskoč, podlez, utíkej, dělej, pohni se a teď 6x vyskoč nahoru a dolů a makej do cíle.... No řev jak na olympiádě. Jak to dopadlo musí napsat Vlk, protože jsem musela jít ke starostovi domů zaplatit pobyt.

A pak jsme jeli domů. Pro někoho cesta jako každá jiná, pro mě plná nečekaných zjištění. Tak například v Boskovicích jsem zjistila, že mě kmen naprosto nepotřebuje. Poslali mě koupit jízdenky na vlak, nastoupili do něj a víc se nestarali. To, že se vlak rozjel, brali jako běžnou záležitost každodenního života. Že se však rozjíždí beze mě a nechává mě stát s jízdenkami na nástupišti je opravdu nijak netrápilo. Naštěstí si strojvedoucí ve zpětném zrcátku všiml, že se snažím s lokálkou soutěžit v rychlosti a pochopil, že bych ráda dovnitř. A tak kousek za semaforem zastavil a nechal mě nastoupit. Opravdu skvělý zážitek! A když jsem se snažila ve Skalici na nádraží „některým dospělým“ vyhubovat, že mě nechali v Boskovicích, tak na mě hleděli jak z jara a vůbec nechápali, o čem mluvím. Prostě jsem nikomu nechyběla. Strašný zjištění!

V Brně pak proběhlo předávání dětí plynule a bez větších závad. Jen Lída si stěžovala, že to bylo strašně krátký. No, milá Liduško, na to se dá říct jen jedno.

„Závada nebude na našem přijímači“.

Znovu schůzky ve Velkých Pavlovicích

Starý Vlk

Sláva! Sláva Vlkům z Brodu, a zvláště pak Pavlovi V.! Pavel se Skypim po několika letech obnovili činnost mladších bratříčků a sestřiček ve staré baště Vlků, ve Velkých Pavlovicích.

On a jeho vlčata v padli do dění s razancí dělové koule a silou lokomotivy. Poprvé se sešli v polovině srpna a od té doby se schází pravidelně ve středu a v pátek. Ze schůzky nejsou jen o hrách, ale i o lesní moudrosti a výuce tábornictví jsem se přesvědčil na několika návštěvách.

Hned na té první jsem však pochytil něco, co bylo i pro mě nové a stojí za pozornost. Asi 15 minut před koncem schůzky přerušil Pavlík dění a účastníci si vytáhli deníky. Do nich zaznamenávali činnost ze schůzky a zároveň se vyjadřovali ke každému bodu programu, jeho kvalitě či zajímavosti. Činili tak mladší sami, bez přispění Pavlíka či Skypiho.

Schůzek ve Velkých Pavlovicích se mimo Pavla a Skypiho účastní i 10 vlčat. Nelze jinak než jim popřát mnoho úspěchů.

„S modrou oblohou“.

Náčelnictvo kmene zasedá-září

Oproti minulým dvěma rokům se letos schází náčelnictvo v plném počtu a pravidelně. Místem minulých sezení byl skvělý podnik BIG COUNTRY, ve kterém jako barman září Pípeř. Příjemné prostředí, výborná kuchyně, skvělá hudba, ještě lepší obsluha,....A dost! Teď k věci.

Závěry ze zasedání:

1. Koupit a vyměnit zámeček na klubovně ve Velkých Pavlovicích. *Pavel Sláma*
 2. Nový klíč od klubovny dostanou: Pavel, Pavlík, Skypi a Finky nebo Vlk (*úkol bude splněn do 11.11.2001*)
 3. Připravit výpravy 27.-28.9., 19.-21.10., 16.-18.11. *Vlk a Drápek*
 4. Zajistit vymalování klubovny ve Velkých Pavlovicích do 11.11.2001. *Pavel, Vlk a Vláška*
 5. Dopracovat a předat palubní deník novému písmákovi do 1.11.2001. *Tři Dráčky*
 6. Dopracovat hospodaření k 31.10.2001 a předat je novému hospodáři. *Vlk*
 7. Vybrat do 11.11.2001 od dětí do 15-ti let poplatky do CVČ Lužánky 350,- *Tři Dráčky*
 8. Vybrat do 1.11.2001 na údržbu klubovny ve Velkých Pavlovicích 100,- *Pavlík*
 9. Ke dni 30.10.2001 je registrováno v kmenu 58 Vlků (25 starších 18-ti let)
- Náčelnictvo se seznámilo s chodem tábora kmene Strážci údolí (Kotlík a spol.), dle popisu Třech Drápků a Vlka

Návštěva u starých Keltů

(13.10.2001)

Starý Vlk

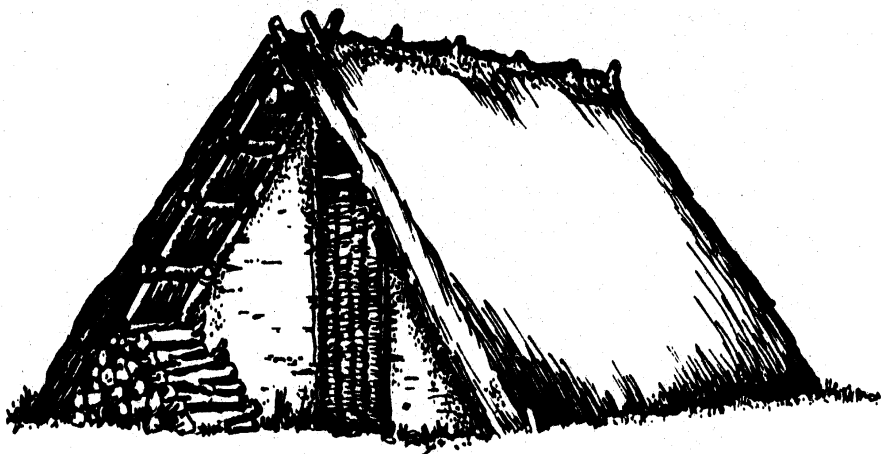
Nancy, Jožka, Jitka, Terka, Radek, Verča, Trťa, Zuzka a Janička.....to jsou oni. Vypravili se v sobotu 13.října 2001 do Šlapanic na setkání s Keltů.

Okresní muzeum Brno-venkov pořádalo výstavu skupiny KELTOI z Mladé Boleslavi. KELTOI se zabývá experimentální archeologií jako třeba kmen LLM z Prahy, NEOLIT.

Návštěvníci si mohli prohlédnout maketu vesnice, hrnčířské dílny, kovárnu, tkalcovský stav. Obdivovali výrobky starých Keltů i dílka skupiny KELTOI.

Na závěr si mohl každý vyzkoušet své nadání pro staré šperkařství při práci s drátem.

Úspěšnou akci připravil Jožka Štefaňák s maminkou Jitkou. Škoda, že o akci nenapsali sami účastníci.

Rekonstrukce keltského obydlí používaného na našem území

Nejbližší program kmene Vlků:

3.11.-4.11.2001	Valná hromada Indian Corallu v Brně-Lužánkách
15.11.2001	Svátek Beaujolais Nouveau 2001 (pouze pro dospělé, rodiče hlase se na mobil Vlka)
16.11.-18.11.2001	Výprava do Ždánic (návštěva muzea kuriozit, lesní hry a podzimní sněm kmene Vlků)-účast všech nezbytná
23.11.-25.11.2001	Valná hromada náčelníků kmenů LLM-vede Pavel Úklid klubovny ve V.P.-vede Pavlík